

Terezie Strettiová, Specifika dominikánské pastorace, bakalářská práce

Vedoucí práce: Ing. Aleš Opatrný Th.D.

Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 2006

### Résumé

Práce se zabývá otázkou, co je specifické pro působení Řádu kazatelů na pozadí obecných pastoračních principů církve. Časový rámeček je dán Druhým vatikánským koncilem, který navodil reflexi poslání řádu v dnešním světě. Úvod stanoví cíl práce a prameny. První kapitola je věnována obecným pastoračním principům na základě konstituce *Gaudium et spes*. Základním principem je vnímavost vůči znamením času a dialog se světem, s nímž se církev cítí být spjata v sounáležitosti; dále inkulturace, spolupráce a solidarita se všemi lidmi, zvláště chudými. Církev chce být ve světě kvasem jednoty a smíření lidské rodiny. Vnitřním principem pastorace je tajemství Vtělení. Jako se Boží Slovo vtělilo do lidské přirozenosti a přijalo kulturu určité doby a země, tak i církev je poslána do světa, aby napomáhala zrození nových forem bytí křesťanem v různých dobách a kulturách.

Druhá kapitola mluví o dominikánských pastoračních principech. Řád kazatelů vznikl jako odpověď na novou situaci. Ve 13. století se již kladly základy moderní společnosti s jejími městy, cechy a univerzitami. IV. lateránský koncil usiloval o vnitřní obnovu církve, kdežto sv. Dominik šel k těm, kteří byli od církve daleko a založil řád zcela určený ke kázání. Všechny prvky řeholního života – chudobu a putování, společný život a modlitbu, studium, poslušnost, účast všech na řízení – Dominik podřídil cíli, jímž je oslava Boží a služba slova ke spáse všech lidí. Řád je apoštolský, ale má kontemplativní základ. Bratři vnímají jako své poslání v dnešním světě především katechezi těch, kdo se necítí být přitahováni Kristem, inkulturovanou evangelizaci, přítomnost mezi chudými, úsilí o spravedlnost a mír. Řád chce být přítomen na hranicích kultur a náboženství, pronikat do světa sdělovacích prostředků a internetu, účastnit se debat o problematických otázkách. Svým zaměřením k pravdě může posloužit dnešnímu světu, pokud si uchová základ modlitby, studia a společného života v chudobě a disponibilitě pro poslání. Zásady dominikánské pastorace jsou vyvozeny z řádových stanov, akt generálních kapitul a listů pěti magistrů řádu od 60. let 20. století.

Třetí kapitola předkládá několik konkrétních příkladů dominikánské pastorace v naší zemi. Příklady se opírají o akta kapitul České dominikánské provincie a další prameny. Týkají se oblasti naukového a knižního apoštolátu, zapojení laiků ve farnostech, misijní a evangelizační činnosti, speciální pastorace. Poslední příklad se týká pastorační činnosti České kongregace dominikánek, jež působí v rámci dominikánské rodiny na území české provincie a věnuje se výchově a vyučování.